

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3022/2015. (I. 27.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján eredetileg a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól, mivel álláspontja szerint a kifogásolt bírósági döntés sértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt 0102-6.Vh.7183/2009. szám alatti, az indítványozó mint adós elleni végrehajtási ügy szolgált, melyben az eljáró bíróság 19. számú végzésével a végrehajtást 6 953 471 Ft végrehajtási költségre korlátozta, mivel annak indokolása szerint a végrehajtást kérő a végrehajtási eljárás megszüntetését kérte, míg az eljáró végrehajtó beadványában úgy nyilatkozott, hogy 6 953 471 Ft végrehajtási költség megfizetésére nem került sor. Az indítványozó ez ellen a végzés ellen fellebbezéssel élt, vitatva a végrehajtói munkadíj és a költségátalány, továbbá a behajtási jutalék összegét. Indokolása szerint a végrehajtó nem jogosult a behajtási jutalékra, mivel a végrehajtási eljárást a végrehajtást kérő anélkül kérte megszüntetni, hogy a behajtásra (a végrehajtási cselekmény foganatosítására) sor került volna. Egyben hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BDT 2010. 2190. számú eseti döntésére, amely értelmében a végrehajtó munkadíjának megállapítása során nemcsak a végrehajtandó összeg nagyságát, hanem az elvégzett munkamennyiséget is figyelembe kell venni.

- [3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a 42.Pkf.634648/2013/4. számú végzésével helybenhagyta, indokolása szerint a bíróság döntését a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), valamint a végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet végrehajtót megillető munkadíjra, költségtérítésre és behajtási jutalékra vonatkozó szabályaira, illetve azok kiszámítását rögzítő szabályaira alapította. Az indoklás a behajtási jutalék megállapítására nézve megállapította, hogy „[a] végrehajtást kérő a végrehajtást nyilvánvalóan azon indokból indította, hogy a követeléséhez hozzájusson, így alaposan feltehető, hogy amennyiben a végrehajtás megszüntetését kéri, követelése már nem áll fenn. Erre figyelemmel vélelmezni kell, hogy a végrehajtás eredményes volt, ezért pedig a végrehajtót a behajtási jutalék összege is megilleti.”
- [4] Az önálló bírósági végrehajtó 2013. január 21-én 004.V.2992/2009/117. végrehajtói ügyszámú felhívást állított ki, melyben az adóst 150 000 Ft illeték, 502 509 Ft munkadíj, 251 295 Ft költségátalány, 900 358 Ft általános költségátalány és 5 149 228 Ft jutalék 8 napon belül (meghatározott letéti számlára) történő megfizetésére hívta fel. Ezen felhívással szemben az indítványozó végrehajtási kifogással élt, melyben ismételten vitatta a végrehajtó által érvényesíteni kívánt munkadíj összegét és a végrehajtási díj, különösen a behajtási jutalék jogalapját.
- [5] A Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-6.VH7183/2009/34. számú végzése a végrehajtási kifogást, mint megalapozatlant hivatalból elutasította. [Az indítványozó kifogása szerint annak indokolása több helyen szó szerint megegyezik a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.634648/2013/4. számú végzésének indokolásával.] Eszerint „[a] végrehajtást kérő a végrehajtást nyilvánvalóan azon okból indította, hogy a követeléséhez hozzájusson, így alaposan feltehető, hogy amennyiben a végrehajtás megszüntetését kéri, követelése már nem áll fenn. Erre figyelemmel vélelmezni kell, hogy a végrehajtás eredményes volt, ezért pedig a végrehajtót a behajtási jutalék összege is megilleti.”
- [6] Az indítványozó a törvényes határidőn belül fellebbezéssel élt, melyben hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BDT 2010. 2190. számú eseti döntésében foglaltakra, valamint arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, ugyanis a végrehajtás eredményességét csupán vélelmezte.
- [7] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzése az elsőfokú bíróság utóbbi végzését helybenhagyta. Annak indokolása megállapítja, hogy az adós fellebbezésében foglaltakat a 42.Pkf.634648/2013/4. számú másodfokú végzésében már elbírált, ezért az abban kifejtetteket

a másodfokú bíróság továbbra is fenntartja. Ugyanakkor a másodfokú bíróság végzése nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy miért nem vizsgálta, miért csak vélemezte a behajtás megtörténtét.

- [8] 1.2. Az indítványozó – a főtitkár hiánypótlásra felhívását követően – az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybírósághoz benyújtott, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése helyett annak XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmére alapította. Utalva az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. Cikkében foglaltakra, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának e tárgykörben született döntéseire – az indítványozó kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a bíróság indoklásra vonatkozó kötelezettségét, melynek azonban a kifogásolt bírósági döntés nem felel meg, nem téve eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, mivel az nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy miért ellentétes az adós nyilatkozatával a bíróság által megállapított vélelem, amelyre a bíróság döntését alapította.
- [9] 2. Az Alkotmánybíróságnak – az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – elsődlegesen (ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban) döntenie kell az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról döntenie jogosult tanács mérlegelési jogkörében megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, így különösen (jelen ügyben) a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Továbbá az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, mely kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy az az alábbiak miatt nem befogadható.
- [11] 3.1. Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet abban az esetben fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés

vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [12] Mivel az indítványozó a végrehajtási eljárásban adósként szerepel, érintettsége fennáll, az Abtv. 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekintendő.
- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az elsőfokú bírósághoz 2014. augusztus 12-én nyújtotta be a végrehajtói felhívás ellen benyújtott kifogását másodfokon elbíráló Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzése ellen, amelyet 2014. június 16-án vett át, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti törvényes, hatvan napos határidőben érkezett.
- [14] Az Abtv. 27. §-a értelmében alkotmányjogi panaszt csak az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni. Az Alkotmánybíróság visszautasítja az olyan alkotmányjogi panaszt, amelyet nem ilyen határozattal szemben kezdeményeztek {3179/2013. (X. 9.) AB végzés (a továbbiakban: ABv.), Indokolás [9]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság ezért azt vizsgálta, hogy az indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasz megfelel-e ez utóbbi feltételeknek.
- [16] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a végrehajtási kifogás elutasítása tárgyában hozott bírói döntés nem a végrehajtási eljárás érdemében, de nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott bírói döntés, ezért általánosságban nem kifogásolható alkotmányjogi panasz útján {ABv., Indokolás [9]}. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 3268/2014. (XI. 4.) AB végzésében megállapította, mivel az adott ügyben az indítványozó éppen azt kifogásolta, hogy a végrehajtási eljárás ügyviteli befejezéséhez díjigény kapcsolódott, az Alkotmánybíróság a támadott határozatot, amely a szüneteléssel ügyviteli szempontból befejezett végrehajtási eljárás díjvonzatának törvényességét vizsgálta, olyannak tekintette, amely alkotmányjogi panasszal támadható. Jelen esetben azonban nem erről van szó. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az ellen a bírósági végzés ellen nyújtotta be, amely az indítványozónak a végrehajtói felhívás elleni végrehajtási kifogását másodfokon bírálta el. Ugyanakkor a végrehajtói munkadíj és behajtási jutalék megállapítására vonatkozóan érdemi döntés nem ez, hanem a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pkf.634648/2013. számú, a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt 0102-6.Vh7183/2009. számú ügyben hozott, a végrehajtást 6 953 471 Ft végrehajtási költségre korlátozó végzését helybenhagyó végzés volt, amely ellen azonban az indítványozó alkotmányjogi panasszal nem élt.

- [17] A fenti hiányosság miatt az Alkotmánybíróság a befogadhatóság további feltételeinek vizsgálatát mellőzte, és az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. január 19.

Dr. Kiss László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1443/2014.

